

beslutte os. Men jeg forstaaer saa godt, at naar den ærede Ordfører for Udvalget støtter Ministeren i den Betragtning, da har Ministeren særlig Grund til at stille sig saaledes. Jeg havde ellers haabet, at den ærede Minister vilde ledsage dette Lovforslag paa dets Vandring i Landstthinget og betragte det som en Slags Seir for sig, naar han har faaet Loven, saaledes som den nu er vedtagen i Folkethinget. Den ærede Ordfører siger, at Landstthinget kan gaa to Veie, enten ved Siden af denne vedtage en Lov om de i § 6 omhandlede Forhold, altsaa inden denne Lov bliver endelig vedtagen — eller ogsaa kan det sætte nogle Bestemmelser ind i Loven angaaende de i § 6 omtalte Forhold, som der i Følge Afstemningen ved 2den Behandling kræves Lov for. Den ærede Ordfører giver saavel Ministeren som Landstthinget Anvisning paa ikke at tage imod Loven, som den er. Jeg synes, det var naturligt at anbefale som den første Vei det, som altsaa staa udenfor den ærede Ordførers Tantegang, men som jeg tillader mig ærbødigst at sætte som Nr. 3, nemlig: Tag Loven i den nuværende gode Skikkelse. Det forekommer mig at være nok saa rigtigt, naar Loven er god, da at anbefale dens Vedtagelse paa dens videre Vei i Genhold til, hvad der er vedtaget i Folkethinget, som at sende den bort med den Anbefaling: Gjør den om i Landstthinget. Jeg vil haabe, at Folkethinget fastholder sine Indrømmelser, at ville anerkjende Stysetnet i Mar, men paa den anførte Betingelse, og naar den ærede Minister ikke vil tage imod det, saa ønsker jeg, at man hellere lader Loven hvile til Efteraaret, for at Ministeren kan faae Tid til at overveie, hvad den Lov vil kræve, som omtales i § 6, og saa foreslåge begge Love jævnsides. Dette vilde jeg hellere ønske, end at tage nogen Strid op om dette Spørgsmaal imellem Lovgivningsmagtens Faktorer; det forekommer mig ikke at være værd, eftersom det hidtil er forberedt og har udviklet sig. Dette har jeg saa meget mere kunnet ønske at tilraade i Genhold til den ærede Ministers Stilling, da Landstthinget allerede for 12 Aar siden har viist, at det var villigt til at gaa ind paa dette Stysetnet. Jeg vil dog heller ikke her sige Noget til, at vi lade Loven gaa videre, naar den ærede Minister og den ærede Ordfører ønske det; men jeg haaber, at enten denne Sag med dens Anhang efter § 6 bliver Gjenstand for nye Overveielser og mere fuldstændig Overveielse, inden vi se den igjen, altsaa inden Efteraaret, eller ogsaa, hvis vi se den igjen, at det høie Folkething da vil fastholde sin Stilling fra 2den Behandling.

Sjmarck: Det Standpunkt, som jeg og det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 4de Valgkreds (Nielsen) indtog ved 2den Behandling, var jo det, at Meterstysetnets Indførelse kun skulde ske fakultativt; men dette Forslag faldt jo, da det kun havde en Trediedel af de afgivne Stemmer for sig. Efter denne Afstemning mente det ærede Medlem og jeg, at naar der ellers ikke skete nogen Forandring i Lovforslaget, maatte vi bøte os for Thingets Afstemning, og derfor er det ærede Medlem og jeg ogsaa enige om at anbefale Thinget at vedtage Lovforslaget i den Skikkelse, det fik ved 2den Behandling. Men det er jo en Selvfølge, at dersom det skal gaa saaledes, som dels den ærede Ordfører, dels den høitærede Minister gav Anvisning paa, nemlig at Lovforslaget skal undergaa væsentlige Forandringer i det andet Thing, og navnlig dersom Bestemmelserne i § 6 om, at Justervæsenet og, hvad dermed staa i Forbindelse, skal ordnes ved Lov, skulde blive forandrede, da vil det ærede Medlem og jeg ogsaa indtage det Standpunkt, som vi tidligere have indtaget. Vi kunne kun under denne Forudsætning føle os bundne til Lovforslaget, og det, at vi agte at stemme for det ved 3die Behandling, vil sige, at vi stemme for det, som det nu er, og at vi i Genhold til Afstemningen ved 2den Behandling bøte os for Thingets Afgjørelse. Men hvis Lovforslaget kommer tilbage til Thinget i en anden Skikkelse, er det en Selvfølge, at vi indtage et andet Standpunkt.

Ordføreren (Lutein): Det forekommer mig, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) gjorde mig lidt Uret, og jeg er fuldstændig overbevist om, at han ikke gjorde det med sin Villie. Det ærede Medlem udtalte nemlig, at der foruden de to Alternativer med Hensyn til den fremtids Behandling i det andet Thing af dette Lovforslag tillige var et 3die, og det var det, at Landstthinget vedtog det foreliggende her vedtagne Lovforslag uforandret, og saa overlod det til samtlige Vedkommende at udarbejde og blive enige om det Lovforslag, som er antydet i § 6. Men det er netop det ene af mine Alternativer. Jeg har fremstillet de to Muligheder, der var, nemlig som den første, at man søgte i det andet Thing at faae disse Bestemmelser om Justering o. s. v. ind i denne Lov — og man kan jo ikke negte, at det er en Mulighed. Det andet Alternativ, jeg anførte, var, at man endnu i denne Samling søgte at tilveiebringe en Lov som den, der er antydet her i § 6, og deraf er det da den naturlige Følge, at man vedtager Lovforslaget ufor-